

ΕΧΩ ΔΙΚΑΙΩΜΑ

Λένε πως δεν υπάρχει πια
Αφού στο χώμα μέσα τηνε χώσαμε
Ημουν παρούσα, αλήθεια, είδα
Την όλη φρικαλέα διαδικασία.

Γιατί λοιπόν κατάσαρκα
Μάνα φοράω το πουκάμισο σου
Για να ρουφάω τα ίχνη απο τη μυρωδιά σου

Γιατί τα εργόχειρα σου συντροφεύουν
Τον ύπνο και τη σχόλη μου

Μαζί λέω με το σώμα του νεκρού
Να θάβαν θάπρεπε και όλα εκείνα
Που δεν ήτανε σώμα
τα λόγια του, το γέλιο, το θυμό
τη συμπεριφορά του εν γένει.

Μια όμως και δεν θάβονται όλα αυτά
Εγώ έχω το δικαίωμα να σ' αγαπάω μανουλα
Να νιώθω ακράδαντα πως είσαι, πως υπάρχουνεις
Και μ' αγαπάς κι εσύ, αιώνια.

Έστω και μέσα απο τα μυστήρια της άνοιγας
Που σε συνόδεψε στο τέλος.